

Folketinget gav den 8. oktober 1998 sit samtykke til, at dansk militært bidrag blev stillet til rådighed for en NATO-indsats på det vestlige Balkan. Som det fremgår af bemærkningerne, var regeringens beslutning baseret på en helhedsvurdering af:

- »-de vedvarende og grove krænkelse af civilbefolkningens grundlæggende menneskerettigheder;
- det voksende og uoverstigelige omfang af den humanitære situation;
- ønsket om at forhindre, at den humanitære situation udvikler sig til en katastrofe, til folkemord og andre forbrydelser mod menneskeheden;
- den lange række af opfordringer og krav fra det internationale samfund til det tidligere Jugoslavien (FRY) om at indstille kamphandlingerne;
- det internationale samfunds indsats af diplomatisk og økonomisk vej for at bringe kamphandlingerne til ophør;
- truslen mod mellemfolkelig fred og sikkerhed, navnlig forårsaget af flygtningestrømmen og risikoen for en regional destabilisering.«

I lyset heraf og på baggrund af FN's sikkerhedsrådsresolutioner og den brede opbakning i det internationale samfund var det efter regeringens opfattelse dengang velbegrundet, at NATO om nødvendigt anvendte militære magtmidler for at bringe kamphandlingerne til ophør og fremme situationen, hvor flygtninge og internt fordrevne kan vende hjem.

Regeringen er fortsat af denne opfattelse.

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak for svaret fra den fungerende udenrigsminister. Jeg må nok sige, at uanset de begrundelser, som regeringen måtte have, så er det, hvis man læser FN-pagtens artikel 2, stk. 4, hvor der står, at »alle medlemmer i deres mellemfolkelige forhold skal afholde sig fra trussel om magtanvendelse eller brug af magt, det være sig mod nogen stats territoriale integritet eller politiske uafhængighed eller på nogen anden måde, der er uforenelig med De Forenede Nationers formål«, meget klart, at den konflikt, vi nu har i Kosovo, på intet tidspunkt har været i overensstemmelse med FN-pagten. Og det har vist sig, at på grund af det veto, som Rusland har villet fremsætte, så har man altså afholdt sig fra at forsøge at få lavet en aktion under FN-ledelse.

Her er det altså bare, at vi ser det som et problem, at Danmark deltager aktivt og måske i løbet af kort tid kommer til at deltage endnu mere aktivt med landstyrker, sådan som noget tyder på at vi kommer til.

Derfor vil jeg godt på den baggrund spørge den fungerende udenrigsminister: Hvad skal der egentlig til, for at vi en anden gang også bryder FN-pagten i Danmark? Vil vi, hvis der er en konflikt mellem Israel og Syrien i det mellemste østen, gå til militær håndhævelse derude? Vil vi prøve at bakke tibetanerne op mod kineserne? Vil vi blande os i den nordirske konflikt? Eller hvor er det næste gang, vi skal aktiveres i strid med FN-pagten?

Det synes jeg står tilbage på baggrund af de klare signaler, der er i FN-pagten, og som vi altså ikke overholder med det angreb, som Danmark er en part af.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge den fungerende udenrigsminister, om det ikke vil være klogest, hvis man i den her sag holder sig til det, som er den enkle kendsgerning, nemlig at man har iværksat en aktion helt bevidst uden at søge et FN-mandat, og at man har valgt at gøre det ud fra en række begrundelser.

Jeg vil ikke her gå ind i, hvorvidt aktionen er berettiget eller ej, det er jo en kæmpemæssig diskussion, men er ministeren ikke enig i, at det er meget vigtigt at holde fast i, at her er der altså tale om en situation, hvor man fra regeringens side er gået ind og har påtaget sig ansvaret for noget, som der ikke folkeretligt er dækning for i FN's pagt?

Svend Aage Jensby (V):

Har jeg ikke ret, når jeg mener, at der i resolution 1199 kan findes en betydende støtte for det militære indgreb, der blev forberedt allerede i efteråret? Og har jeg ikke også ret i, at Milosevic har brudt utallige aftaler, utallige aftaler, og endelig, at der står 19 demokratiske regeringer bag beslutningen om NATO's indsats, og at det i virkeligheden er FN's principper, som NATO ved sin aktion forsøger at håndhæve?

Udenrigsministeren (Hans Hækkerup, fg.):

Først stillede hr. Peter Skaarup et spørgsmål om FN-pagten. Jeg kan sige, at det ikke er regeringens opfattelse, at der er tale om, at den beslutning, der er truffet her, bryder med FN-pagten.